

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4T/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010121
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4418010121.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudcom JUDr. Vladimírom Tamaškovičom v trestnej veci obžalovanej U. J., narodenej XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom M. S., B. číslo XX, prechodne bytom M. S., M. číslo XX, pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky pod sp. zn. 2Pv 51/17/4404 zo dňa 23.02.2018, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch, dňa 06.02.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaná U. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom M. S., B. č. XX, prechodne bytom M. S., M. XX, je vinná, že

dňa 24.12.2016 o 15.30 hod. v M. S., v panelovom bytovom dome, na M.Ž. E. číslo XX v meste M. S., na desiatom poschodí, po zazvonení na zvonček dverí spoločných priestorov a po ich otvorení poškodenou F. F., nar. XX.XX.XXXX bytom M. S., M. E. číslo XX, bez súhlasu poškodenej vbehla do jej bytu cez pootvorené dvere, pričom poškodená ju schytila za bundu a snažila sa ju z bytu dostať von ťahaním, keď už bola obžalovaná na chodbe, poškodená zaklopala na vchodové dvere susedného bytu poškodenej L. L., narodennej XX.XX.XXXX, bytom M. S., M. E. číslo XX, aby jej táto pomohla, poškodená L. L. tieto dvere otvorila, čo obžalovaná využila a bez súhlasu poškodenej vošla do jej bytu, pričom sa obžalovaná pokúsila dvere na byte tejto poškodenej zatvoriť, čo sa jej však nepodarilo a byť neopustila ani napriek výzve poškodenej a byť opustila až po zákroku poškodeného L. F., narodeného XX.XX.XXXX, bytom M. S., M. E. číslo XX,

t e d a

neoprávnene vnikla do obydľia iného, tam neoprávnene zotrvala a spáchala taký čin voči chránenej osobe - na osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l a

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmena a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmena e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, pri nezistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmena m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmena b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmena d) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod spisovou značkou 2Pv/51/17/4404 dňa 23.02.2018 na tunajší súd obžalobu na obvinenú U. J., narodenú XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom M. S., B. číslo XX, prechodne bytom M. S., M. číslo XX, pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe že,

dňa 24.12.2016 o 15.30 hod. v M. S., v panelovom bytovom dome, na M.Ž. E. číslo XX v meste M. S., na desiatom poschodí, po zazvonení na zvonček dverí spoločných priestorov a po ich otvorení poškodenou F. F., nar. XX.XX.XXXX bytom M. S., M. E. číslo XX, bez súhlasu poškodenej vbehla do jej bytu cez pootvorené dvere, pričom poškodená ju schytila za bundu a snažila sa ju z bytu dostať von ťahaním, keď už bola obžalovaná na chodbe, poškodená zaklopala na vchodové dvere susedného bytu poškodenej L. L., narodennej XX.XX.XXXX, bytom M. S., M. E. číslo XX, aby jej táto pomohla, poškodená L. L. tieto dvere otvorila, čo obžalovaná využila a bez súhlasu poškodenej vošla do jej bytu, pričom sa obžalovaná pokúsila dvere na byte tejto poškodenej zatvoriť, čo sa jej však nepodarilo a byt neopustila ani napriek výzve poškodenej a byt opustila až po zákroku poškodeného L. F., narodeného XX.XX.XXXX, bytom M. S., M. E. číslo XX.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, poškodených F. F., L. L., L. F., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov zadovážených počas trestného konania. Obžalovaná sa ku skutku vyjadrila v tom smere, že dňa 24.12.2016 zvonila na zvonček svojím rodičom, avšak keďže sú nepočujúci, tak majú zvonček na blikanie a neotvárali jej. Následne zazvonila na zvonček susedke F., ktorá jej otvorila chodbové dvere, ktoré vedú na spoločnú chodbu. F. potom vošla do svojho bytu a zatvorila svoje dvere. Následne jej zaklopala, pričom F. dvere otvorila. Pýtala sa jej, či niekoho nevidela, nakoľko mala paranoje. F. začala po nej kričať, strčila do nej a zatvorila dvere. Ona potom zaklopala na dvere susedky L., ktorá jej otvorila a ona si potom sadla v jej byte. Do bytu F. nevošla. F. klopala preto, lebo bola nadrogovaná, mala paranoje a pýtala sa jej, či niekoho nevidela. Do bytu pani L. vošla hneď ako L. otvorila, a keďže jej zostalo zle, tak si sadla, súhlas so vstupom do bytu nemala. Keď už bola v jej byte, tak si od L. vypýtala pohár vody, ktorý aj dostala, potom F. zavolala F., ktorý keď prišiel, tak jej dal jednu facku, vytiahol ju z bytu a ona potom sedela na spoločnej chodbe dovtedy, kým neprišli policajti. V byte pani L. mohla byť asi tak 10 minút. L. ju nevyzývala, aby opustila jej byt. Poznajú sa veľmi dlho. Keď sa toto udialo, bola pod vplyvom pervitínu. V minulosti sa neliečila od závislosti na alkohole, avšak bola psychiatricky liečená v Nemocnici s poliklinikou v M. S.. Na M. XX býva asi 12 rokov, pričom s L. a F. nemala v minulosti žiadne konflikty. Tiež uviedla, že na dvere pani L. klopala ona, Viteková neklopala, a tiež ju F. ani neťahala, za žiadne oblečenie. V čase incidentu sa cítila zle, bola dehydratovaná. Keď bola v byte pani L., tak si od nej pýtala pohár vody, ktorý jej aj dala, pričom ho priniesla z kuchyne. Pohár s vodou jej dávala vtedy, keď sedela, pričom z bytu ju nevyháňala. Pani L. nežiadala F., aby ju vytiahol z bytu, pričom on sa ani nepýtal, či môže vojsť do bytu. Jednoducho tam vletel. V byte L. bola viackrát, pričom jej aj ponúkla pomoc v tom, že jej dovolila u nej prespať, avšak ona to odmietla. Keď potrebovala pomoc, tak ju poškodená vpustila do bytu. Ak by ju bola vyzvala, aby opustila jej byt, určite by to urobila. Preto klopala na jej dvere, lebo sa zľakla, keď na ňu kričala F.. Nehľadala u nej pomoc preto lebo je stará a bezbranná. V jej byte si sadla preto, lebo jej prišlo zle. Zo správania L. nemala pocit, že by nechcela, aby bola u nej doma. F. do nej strčila rukou tak, ako keby ju odtláčala odniekiaľ. S F. komunikovala tak, že F. stála vo svojom byte a ona bola pred jej dvermi, stále oproti seba. F. stála medzi zárubňou a dvere si držala pri sebe. Podľa nej má L. asi 80 rokov. O tom, že už F. volala svojho manžela sa dozvedela od F. vtedy, keď sedela na chodbe u L., ale nevedela uviesť, prečo F. volala svojho manžela.

Svedkyňa F. F. uviedla, že dňa 24.12.2016 v čase asi o 15.30 h., niekto zazvonil na zvonček na spoločné priestory, pričom nevedela, kto to zvoní, tak išla otvoriť. Za dverami bola obžalovaná, ktorá sa pozdravila, avšak z nej nemala dobrý pocit. Všimla si, že obžalovaná nešla k svojmu bytu, tak pred ňou cúvala v domnení, že vojde do svojho bytu a zatvorí dvere. Obžalovaná ju však obskočila, pričom ona vošla do bytu a chcela zatvoriť dvere, ale obžalovaná dvere odtláčala a potom strčila svoju nohu medzi dvere a cez túto medzeru vošla do jej bytu, na čo ju chytila za bundu a ťahala ju von. Obžalovaná sa jej avšak vyšmykla, potom ju znovu chytila a znovu ju ťahala von. Keď bola jednou nohou vonku a držala

ju za bundu, sa obžalovaná nachádzala v jej byte a tak druhou rukou klopala na dvere pani L., ktorá dvere otvorila a obžalovaná to asi začula, tak vbehla do bytu pani L.. Hneď išla volať svojmu manželovi a povedala mu, že J. vošla do ich bytu. Jej manžel už bol na ceste domov a políciu volal on. Byt pani L. bol otvorený a J. bola učupená pri kúpeľni. Preto stála pri byte, lebo asi mesiac dozadu pred týmto incidentom obžalovaná vbehla L. do bytu a zatvorila sa tam s ňou. Keď prišiel jej manžel, ho L. požiadala, aby J. vytiahol z bytu. L. bola rozrušená a rozčúlená. Keď jej manžel ťahal obžalovanú za bundu von z bytu, tak tam už bola polícia. Obžalovaná zotrvala v byte L. asi tak 5-10 minút. Obžalovaná zvykla vyzváňať, pričom daného dňa na jej bytové dvere neklopala. Z bytu ju ťahala dvomi rukami za bundu a keď bola jednou nohou na chodbičke, tak ju držala jednou rukou a druhou rukou klopala susedke L.. Do bytu sa jej podarilo vniknúť z toho dôvodu, že je silnejšia. Do bytu sa dostala tak, že ona sa snažila dvere zatvárať, pričom obžalovaná ich odtlačala a potom do medzery medzi dverami a zárubňu dala nohu a cez takúto medzeru vošla do jej bytu. Svedkom toho, že bola obžalovaná v jej byte nebol nikto. L. klopala preto, lebo nevedela, čo môže od obžalovanej očakávať. V minulosti obžalovaná zvykla vyzváňať aj v noci. Tiež vykopla sklo na dverách od spoločných priestorov. V novembri roku 2016 sa stalo také, že v noci obžalovaná búchala a zvonila na ich dvere, pričom keď jej otvorili, tak obžalovaná behala po chodbe s nožom. Obžalovanú videla celý čas, čo bola u L.Č., pričom si nespomínala na to, že by jej bola dávala L. pohár vody. Obžalovanú vytiahol z bytu L. manžel, ktorý to urobil na požiadanie pani L.. Vytiahol ju takým spôsobom, že ako čupela, tak ju chytil za bundu a už v tom čase tam boli policajti, pričom na obžalovanú fyzicky nezaútočil. Policajti u nej v byte ani neboli. V čase, keď už ona čakala na chodbe a L. bola u seba v byte spolu s obžalovanou a začuli výťah, sa obžalovaná postavila, chytila L. za lakeť alebo rukáv, ale potom si naspäť čupla. Vyzeralo to tak, ako keby sa s ňou chcela zatvoriť v byte. Keď sa snažila obžalovaná dostať do jej bytu, tak sa jej pýtala, čo robí, pričom na ňu kričala, mala zvýšený hlas. Obžalovanej nedala súhlas, aby vošla do jej bytu, a tiež nesúhlasila, aby sa tam zdržiavala. Práve preto ju ťahala von. Obžalovanú vyzvala aj ústne, aby opustila jej byt. Presne jej povedala, že nech vypadne preč. Manželovi povedala, že obžalovaná im vbehla do bytu a aktuálne sa nachádza v susedkinom byte. Na druhý deň obžalovaná povedala jej manželovi, že si je vedomá toho, čo urobila. Obžalovaná sa tiež pýtala, či by sa to nedalo stiahnuť. Obžalovaná sa vyjadrila v tom smere, že výpoveď svedkyne nie je pravdivá.

Svedkyňa L. L. uviedla, že sa už presne nepamätá. Spomína si na to, že obžalovaná išla k susede F., tá ju nechcela pustiť do bytu, potom zaklopala na jej byt, ona jej otvorila a povedala jej, že je smädná, pchala sa dnu do jej bytu. Ona ju nepozvala. Obžalovaná si potom čupla, avšak hneď ako vošla, zatvorila dvere, zamkla ich, kľúč si zobrala. Hovorila jej, nech ide odtiaľ preč. Obžalovaná si potom otvorila okno a sadla si do okna. Búchala na dvere a potom jej obžalovaná dala kľúč. Keď sa dvere otvorili, tak kričala na susedov. Bola tam trma-vrma, potom prišiel sused F.. Obžalovaná sa dostala do jej bytu násilím, nakoľko ona ju nechcela vpustiť do jej bytu. Keď prišiel sused F., tak mu povedala, nech jej pomôže. Bála sa, nevedela, čo má obžalovaná v pláne, keď mala jednu nohu vonku z okna. Na otázky obhajkyne svedka uvádzala, že si je istá, že sa to, čo popísala stalo na Vianoce roku 2016, ale už presne nevie, či boli dvere počas celého incidentu otvorené. Je pravdou, že jej vodu priniesla. Obžalovaná čupela pri kúpeľňových dverách, ktoré sú hneď pri vchodových dverách do bytu. Z konania obžalovanej bola vyplašená. Nevedela presne uviesť, kedy vyzývala obžalovanú, aby opustila jej byt. F. bránila obžalovanej vojsť do jej bytu, pričom jej hovorila, nech ich nechá na pokoji. Obžalovaná, keď je zobrala kľúče, tak aj zamkla byt. Ona sa obžalovanej nebojí, lebo ju pozná od decka. Raz ju volala do svojho bytu, lebo ju videla sedieť na schodoch a vtedy bola tiež smädná. Obžalovaná jej nikdy neublížila, avšak vtedy sa zľakla, nakoľko nevedela, čo má ona v hlave. Nevedela sa presne vyjadriť ako sa dostala obžalovaná z jej bytu, mohlo to byť tak, že obžalovaná sama otvorila dvere a odišla, alebo ju sused F. vytiahol. Sused F. bol veľmi nahnevaný, bol rozčúlený a obžalovanej povedal, že prečo toto urobila. Dlho ju musela presviedčať, aby zišla z okna. Na chodbe spoločných priestorov sa nachádzali F..

Svedok L. F., sa vyjadril v tom smere, že v predmetný deň išiel z U. domov, kedy mu volala manželka, že obžalovaná je v ich byte. Keď mu toto oznámila manželka, pridala a cestou ešte volal policajtov. Keď prišiel domov, tak policajtom otváral dvere, pričom oni išli výťahom a on išiel pešo. Keď prišiel na poschodie, kde bývajú, tak na chodbe videl manželku a obžalovaná spolu s L. boli vo vnútri bytu L.. Keď mu manželka volala, tak plakala. L. ho požiadala o pomoc v tom smere, aby vytiahol obžalovanú z bytu. Vošiel do jej bytu, prišiel k obžalovanej, ktorá čupela v byte pri kúpeľni, chytil ju obidvoma rukami, postavil ju a vytiahol ju von. V tom čase tam už boli policajti. Cestou, keď volal policajtov, tak im povedal, že mu volala manželka, že nejaká nafetovaná suseda im vbehla do bytu. K činžiaku prišiel spoločne s políciou. Keďže on išiel hore pešo, bol tam skôr ako policajti, ktorí išli výťahom a ako ťahal obžalovanú von z bytu, mohli byť tak vo dverách, tak tam už boli aj policajti. Poškodená L. ho žiadala, aby vytiahol obžalovanú z jej bytu. L. bola v strese. S obžalovanou nemali žiadne konflikty, ona v minulosti fetovala,

brala drogy, to bola jej vec. Rodičov má hluchonemých. Často bol krik, lebo sa dobíjala domov a oni ju nechceli pustiť, avšak bol jeden taký incident, keď obžalovaná vykoplala sklo na spoločných dverách, a to preto, lebo rodičia ju nechceli pustiť dovnútra a tiež asi pred 2-3 rokmi vykrikovala, že skočí z okna, tiež tam boli aj záchranári aj policajti. Na druhý deň, keď sa stretli, sa jej pýtal, či si je vedomá, čo urobila, na čo ona reagovala tak, že si je toho vedomá a tiež sa pýtala, či to nevedia stiahnuť. Ešte uviedol, že keď sa jej policajti pýtali, či je na drogách, tam im uviedla, že mala perník. Keď prišli policajti, tak sa nachádzal spolu s obžalovanou na rozhraní bytu pani L., jeho manželka bola na chodbe, nevedel uviesť, kde bola L.. Na chodbe boli ešte dvaja policajti. Do bytu pani L. vošiel preto, lebo ho o to požiadala a to aj napriek tomu, že boli už v činžiaku policajti. Zasiahol preto, lebo vedel, aká je obžalovaná nebezpečná. Pred týmto incidentom bol aj iný incident, kedy obžalovaná vbehla do bytu L., zamkla byt, otvorila okno, pričom bola pri okne ako keby chcela vyskočiť. Vtedy sa L. bála, že aj ju vyhodí a aj vtedy mu búchala na dvere, nech obžalovanú vyhodí. Keď prišiel na miesto, bol byt L. otvorený. Vylúčil, že by bol dal obžalovanej facku. Do ich bytu sa mala obžalovaná dostať tak, že mala jeho manželku nejako obehnúť a vbehnúť do bytu, pričom ju mala jeho manželka ťahať z bytu. Obžalovaná zvykla vyzváňať aj úplne zdola. Na návrh obhajkyne bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, ku ktorej sa svedok vyjadril tak, že niekedy si spomenie na určité veci inokedy.

K veci boli vypočutí aj príslušníci polície, ktorí zasahovali pri danom incidente, pričom svedok R. M. sa vyjadril v tom smere, že si už na podrobnosti nepamätá, avšak v daný deň opakovane riešili obžalovanú, na miesto boli vyslaní cez operačné stredisko. Na mieste sa nachádzala suseda a možno aj rodičia obžalovanej. Nevedel uviesť, či bol niekto vo fyzickom kontakte s obžalovanou. L. bola v šoku, bola milá. Obžalovaná je problémová osoba.

Druhý člen hliadky L. Q. uviedol, že obžalovanú pozná iba z výkonu svojej služby z riešenia viacerých oznámení. K predmetnému skutku uviedol, že na miesto ich vyslal operačný, ktorý im povedal, že mala volať nejaká pani, že jej suseda zaklopala na dvere, po otvorení dverí, ju táto vytiahla von, vošla do jej bytu a tam sa zatvorila. Keď prišli na miesto, zistili, že tam na tej jednej chodbe sú tri byty a ďalšia susedka tiež hovorila, že obžalovaná jej chcela spraviť to isté. Na spoločnej chodbe sa nachádzali obe oznamovateľky, obžalovaná a jej rodičia. Keď prišiel s kolegom, tak obžalovaná už bola na chodbe, pričom ona plakala a nehovorila nič.

Súd vykonal aj znalecké dokazovanie oboznámením znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Štefákom, z ktorého znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že obžalovaná je osobou závislou na omamných látkach a je potrebné jej nariadiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Schopnosť ovládať svoje konanie mala zníženú o tretinu. V čase skutku mohla rozoznať nebezpečnosť svojho konania a jeho protiprávnosť.

Súd tiež vykonal dokazovanie oboznámením listinných podkladov, kde súd poukazuje najmä na záznamy zo služby, oznámenie z B.W. P. D. S. P..

Z takto vykonaného dokazovania, mal súd za preukázané, že obžalovaná spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa dopustila trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Spáchanie skutku je obžalovanej preukázané výpoveďou poškodenej F. F., ktorá vo svojej výpovedi jednoznačne uviedla, že obžalovaná zazvonila na dvere vedúce do spoločných priestorov, ktoré jej ona otvorila, pričom z obžalovanej nemala dobrý pocit. Videla, že nejde smerom k bytu, kde ona býva a tak ju obskočila a pred ňou cúvala, pričom obžalovaná išla smerom k ich bytu, kde v čase, keď poškodená chcela zatvoriť dvere, obžalovaná ich odtlačala a dostala sa do bytu tak, že dala nohu medzi dvere a zárubňu a cez túto medzeru vošla do bytu. Poškodená sa ju snažila oboma rukami vytlačiť z bytu, pričom sa jej obžalovaná vytrhla a až na druhý pokus ju dostala von z bytu. Keď ju držala jednou rukou, druhou zaklopala susedke L., ktorá otvorila dvere, čo využila obžalovaná a vošla do bytu L.. Poškodená ju do bytu nepozvala, a ani nechcela, aby tam zotrvala. Tiež uviedla, že s obžalovanou boli už aj v minulosti problémy v tom smere, že vyzváňala na zvonček, prípadne vybuchovala na dvere. Keď sa obžalovaná dostala do bytu pani L., tak si čupla pri dvere do kúpeľne a nechcela opustiť byt. Poškodená volala svojmu manželovi, ktorému povedala, že J. vbehla do ich bytu. Ani ona, ani poškodená L. nedali súhlas obžalovanej, aby vošla do ich bytov, a tiež nesúhlasili, aby tam zotrvala. Výpoveď poškodenej potvrdzuje aj výpoveď L. F., ktorý síce nebol na mieste v čase skutku, avšak mu manželka povedala, že obžalovaná vbehla do ich bytu. Keď prišiel domov, tak videl, že sa obžalovaná nachádza v byte susedky L., ktorá ho požiadala, aby ju vytiahol z bytu von. Vošiel do jej bytu, kde chytil oboma rukami obžalovanú za bundu a ťahal ju von. V čase, keď boli asi na rozhraní bytu, už na mieste bola polícia. Obžalovaná im už aj v minulosti búchala, resp. zvonila na dvere. Na druhý deň, keď sa stretol s obžalovanou, sa jej pýtal, či si uvedomuje, čo urobila, kedy mu povedala, že si to uvedomuje a prosila ho, aby to stiahol späť.

Svedkyňa L. L. popísala konanie obžalovanej tak, že sa obžalovaná dostala do jej bytu bez jej súhlasu a tiež nechcela, aby tam zostala. Vo svojej výpovedi popisovala konanie obžalovanej tak, že zamkla byt, otvorila okno a vtedy sa bála, že ju chce vyhodit' z okna, pýtala si pohár vody, lebo že je smädná. V minulosti jej už raz dávala pohár vody. Obžalovaná poprela, že by bola vošla do bytu poškodenej F., nepoprela však, že by bola vošla do bytu L., kedy sa vyjadrila v tom smere, že keď prišiel L. F., vletel do bytu L., dal jej jednu facku a ťahal ju z bytu von. Sama obžalovaná uviedla, že podľa nej má L. asi 80 rokov. Z vykonaného dokazovania postupom podľa § 269 Trestného poriadku súd zistil, že voči obžalovanej bolo riešených viacero priestupkov, pričom bolo riešené aj konanie, ktoré popisovala poškodená L. a to, že obžalovaná otvorila okno, mala jednu nohu v okne ako keby chcela vyskočiť. Na miesto boli privolané všetky záchranné zložky. Vzhľadom na vek poškodenej L. je úplne normálne, že si mohla pomýliť dané dva incidenty. Je nesporné, že obžalovaná bola v byte poškodenej F., čo vyplýva z výpovede F. a podporne aj z výpovede L. F.. Tiež je nesporné, a ani obžalovaný to nepopiera, že by bola v byte poškodenej L..

Trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvať.

Uvedeného trestného činu sa podľa odseku 3 písmeno a) § 194 Trestného zákona dopustí ten, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 voči chránenej osobe.

Podľa § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku. Podľa § 127 odsek 3 Trestného zákona sa osobou vyššieho veku na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Obžalovaná spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku naplnila skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej.

Obžalovaná tým, že bez privolenia poškodenej F. a poškodenej L. vnikla do ich obydľia (obžalovanú nikto nepozval dnu, a z konania oboch poškodených je jasné, že nesúhlasili s tým, aby obžalovaná bola v ich bytoch), a tieto obydľia dobrovoľne neopustila, naplnila skutkovú podstatu trestného činu podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pričom vzhľadom k tomu, že poškodená L. L. je osoba, ktorá mala v čase skutku 73 rokov a keďže sama obžalovaná uviedla, že podľa nej má L. okolo 80 rokov, naplnila tak aj kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona. Trestný zákon chráni týmto ustanovením riadne, ničím a nikým nerušené užívanie obydľia a v prípade, že dôjde k porušeniu, takéto konanie sankcionuje.

Obrana obžalovanej spočívajúca v tom, že ona do bytu poškodenej F. nevošla, neobstojí, nakoľko poškodená F. jednoznačne uviedla, že obžalovaná vnikla do jej bytu, ktorú skutočnosť hneď ako volala svojmu manželovi, mu povedala, že obžalovaná im vbehla do bytu. Obžalovaná vedela, že vo vedľajšom byte od F. býva L., ktorá má okolo 80 rokov, na ktoré dvere klopala poškodená F., pričom aj napriek tejto skutočnosti vnikla do jej bytu a teda konala tak voči osobe vyššieho veku. Obrana obžalovanej spočívajúca v tom, že sa chcela zachrániť pred agresívnym konaním poškodenej F. vstupom do obydľia L., nemá logiku, keďže na spoločnej chodbe sa nachádza aj byt, v ktorom býva obžalovaná, a teda ak by pociťovala obavu, mohla, a v prvom rade mala, utekať smerom k bytu, kde býva, čo obžalovaná neurobila. Tiež nie je možné vyvodzovať súhlas na vstup do obydľia predchádzajúcim dobrým vzťahom medzi obžalovanou a poškodenou. Nemožno súhlasiť s tvrdením obžalovanej, že konala v domnelom súhlase od poškodenej L., nakoľko sama L. uviedla, že nesúhlasila s tým, aby bola obžalovaná v jej byte a za tým účelom požiadala suseda F. o to, aby obžalovanú vytiahol z jej bytu a teda nemožno vyvodit', že by poškodená L. súhlasila s tým, aby vôbec obžalovaná vošla do jej bytu, keď potom žiadala suseda o pomoc. Obžalovaná mala byť v tom čase pod vplyvom drog. Skutočnosť, že obžalovaná bola v byte L. vyplýva, z okrem výpovede L., F., aj z výpovede L. F., ktorý ju z bytu vytiahol. Poškodená L. si zrejme zmýlila daný incident s incidentom, ktorý sa odohral predtým, kedy museli zasahovať všetky záchranné zložky. Táto skutočnosť však nezabavuje viny obžalovanú z toho, že do bytu iného vošla neoprávnene. Na naplnenie skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona zákonodarca nevyžaduje, aby poškodený mal strach z páchatela. Na naplnenie základnej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu postačuje, že páchateľ vnikol do obydľia iného neoprávnene. Teda trestný čin je dokonaný už samotným neoprávneným vstupom do obydľia iného. Je bezpredmetné, že poškodená L.G. si mylí incidenty, nakoľko bolo inými dôkazmi preukázané, že obžalovaná bola v jej byte bez jej súhlasu, pričom skutočnosť, že obžalovaná bola v jej byte, aj sama poškodená potvrdzuje. Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou spočívajúci vo výsluchu rodičov obžalovanej a vykonanie rekonštrukcie nakoľko tieto dôkazy nepovažoval za potrebné vykonať, Rodičov obžalovanej odmietol preto vypočuť, nakoľko

ony mali objasniť len skutočnosti ohľadom incidentu s oknom. Rekonštrukciu súd tiež odmietol vykonať, nakoľko táto mala smerovať k tomu, či vôbec bolo možné, aby sa skutok stal tak ako to popisujú, avšak z iných vykonaných dôkazov súd ustálil dané okolnosti. Súd odmietol doplniť znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Štefákom, nakoľko tento posudok nebol vyvrátený, ani nebol spochybnený obžalovanou relevantnými listinami, a navyše, ak mala obžalovaná pocit, že je potrebné doplniť znalecký posudok, mohla navrhnúť vypočuť znalca na hlavnom pojednávaní, čo však ona neurobila a vyjadrila súhlas s jeho čítaním.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaná sa dostala do rozporu s Trestným zákonom celkovo päťkrát, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/40/2015 zo dňa 14.04.2015, právoplatným dňa 01.05.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), písmeno f) Trestného zákona, za čo jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov, z ktorého výkonu bola podmienčne prepustená uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Pp/8/2016 zo dňa 23.03.2016 a bola jej určená skúšobná doba dva roky. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaná bola opakovane postihovaná aj za priestupky rôzneho charakteru, pričom súd poukazuje na priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustila 05.10.2013, za čo jej bola uložený pokuta vo výške 50 €.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovanej nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Avšak súd u obžalovanej vzhľadom na prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, t. j. bola už za trestný čin odsúdená. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade prevyšuje pomer prítiažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi, dochádza k úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona a to tak, že sa dolná hranica zákonnej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu. Základná zákonná trestná sadzba pri zločine porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona je v rozsahu tri až osem rokov. Po úprave v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona je zákonnou trestnou sadzbou za uvedený zločin sadzba od štyroch rokov a ôsmich mesiacov do osem rokov. Súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody na dolnej postupom podľa § 38 odsek 4, odsek 8 Trestného zákona upravenej trestnej sadzby, nakoľko síce už v minulosti bola opakovane súdne trestaná, avšak prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Súd je toho názoru, že trest odňatia slobody v danej výmere je postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Súd na výkon uloženého trestu zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v predchádzajúcich desiatich rokoch bola vo výkone trestu a to za odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/40/2015 zo dňa 14.04.2015.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria bola u obžalovanej skonštatovaná závislosť na návykových látkach a odporúčenie uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, súd v zmysle § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona uložil obžalovanej aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Poškodené si neuplatnili nárok na náhradu škody, a teda súd o škode nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.